

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26198/2023
17.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Милосављевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ... и ГГ из ..., са боравиштем у Швајцарској, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 612/23 од 11.04.2023. године, у седници одржаној 17.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ББ и ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 612/23 од 11.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ББ и ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 612/23 од 11.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 228/21 (2016) од 31.10.2022. године, утврђено је према туженима као сувласницима на кат. парцели 4533 КО ... да је тужилац по основу градње стекао право својине на објекту Пр+Пк, основе приземља 78м² изграђеном на кат. парц. бр. 4533 укупне површине 2262м² од чега земљиште под зградом и другим објектом у површини од 66м², земљиште под зградом и другим објектом површине од 29м², земљиште уз зграду и други објекат у пов. од 500м², воћњак друге класе у пов. од 1667м², а све КО ..., за који објекат је приказан на слици вештачења који је изградио судски вештак геодетски техничар Владан Станковић од 31.05.2019. године и приказан детаљним тачкама које су таксативно наведене у том ставу изреке пресуде и избетонираног платоа који представља део зграде приказан детаљним тачкама који су таксативно наведене заједно са земљиштем испод зграде и наведеног избетонираног платоа, као и права коришћења на земљишту које је неопходно потребно за редовну употребу тог објекта у површини од 239м² која је на наведеној скици приказана детаљним тачкама које су таксативно наведене и обавезани су тужени да тужиоцу ово право признају и дозволе да се тужилац као носилац наведених права упише код Службе за катастар непокретности у Петровцу на Млави.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 612/23 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ВВ и ББ и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави П 228/21 (2016) од 31.10.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених ВВ и ББ за накнаду трошкова поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ и ВВ су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом тужиоцу је утврђено право својине на описаној непокретности а на којој су као сувласници уписани сви тужени. Правни основ стицања права својине на предметним непокретностима тужилац темељи на праву грађења на туђем земљишту у смислу одредбе члана 22. став 1, члана 23. став 1. и члана 25. став 1. ЗОСПО. Тужени су знали да тужилац обавља радове на предметној парцели и на објекту који је раније постојао а вештачењем је утврђено да је вредност дограђеног дела објекта 10 пута већа од вредности раније постојећег објекта. Тужени се нису противили изградњи објекта од стране тужиоца.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда, Врховни суд је становишта да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужених о наведеном правном питању. Тужени су знали да тужилац гради спорни објекат, томе се нису противили тј. тужиоцу није изричито забрањено да обавља назначене радове па како објекат који је ту раније постојао и новодограђени део објекта представља једну целину у површини од 78м² и састоји се од спрата, а спратност објекта је приземље плус Пк и с обзиром да је вредност објекта дограђеног дела много већа од раније постојећег дела објекта (гараже), то је применом цитираних прописа правилно одлучено о тужбеном захтеву тужиоца, а овакав став је изражен и у многобројним пресудама Врховног суда са сличним чињеничним стањем.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, па је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужених није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.03.2016. године, а вредност предмета спора је одређена на 100.000,00 динара, што према средњем курсу на дан подношења тужбе представља противвредност износа мањег од 40.000 евра.

Из свега тога произлази да ревизија тужених није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Илија Зиндовић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић